

Евриклесъ. — Ахъ! Господжо, защо проливашъ тия сълзы?

Мерона. — До като говореше той всичкото ми сърдце си смути. Кресфонть, о небо!.. азъ сѣкахъ... Ахъ азъ сѣкахъ да упрелича нѣкой отъ чертытъ му съ тия на Кресфонть. О вий игрила на моето злополучіе, вы оприличявате едно такова лъжовно лице, вы сравнявате единъ такъвъ варваринъ съ Кресфонть? Ожасно напомнюваніе, празень сънъ ма обладава.

Евриклесъ. — Отмахнете Господжо едно такова лошо съмненіе съ което го нападате. Не видите ли че той нѣма нищо оприличимо на единъ варваринъ а още повече на едиъ лицѣмерецъ.

Мерона. — Чистосърдечіето и искренностьтъ ся начертаны връхъ челото му отъ рѣцетѣ на Боговетѣ. (на ежистъ) Слушай, въ кое мѣсто си ся раждалъ?

Ежистъ. — Въ Елидъ.

Мерона. — Що чувамъ? въ Елидъ! Ахъ може быти... Елидъ... казвай... Нарбасъ познать ли ти е? не си ли никъкъ чуваль да ся говори за Ежистъ? Коя е фамиліята ти? бащати?